บทน้ำ

การทำงานในห้องปฏิบัติการนั้นเป็นเรื่องที่น่าสนใจและช่วยให้เข้าใจในทฤษฎีมากขึ้น ตลอดจน ได้เห็นและเรียนรู้การใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นักศึกษาได้พบเห็นทั่วไปใน ชีวิตประจำวันตั้งแต่งานวิจัยตลอดจนการทำงานในด้านวิทยาศาสตร์แขนงต่างๆ

ปฏิบัติการทางวิทยาศาสตร์เป็นการฝึกฝนที่ดีเป็นโอกาสที่ดีสำหรับนักศึกษาที่จะได้ลองและทำ ความกุ้นเคยกับการทำงานลักษณะเช่นนี้ ถ้านักศึกษาสามารถจะสนุกสนานกับการทำงานในห้องปฏิบัติการ ฟิสิกส์ได้ การประกอบอาชีพของนักศึกษาหลังจากจบการศึกษาไปแล้ว จะประสบความสำเร็จได้อย่างสูง

ก. จุดมุ่งหมายของการปฏิบัติการทางฟิสิกส์

- 1. เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจในทฤษฎีของฟิสิกส์ให้ละเอียคลึกซึ้ง
 - 1.1 รู้จักนำเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ไปใช้ในชีวิตประจำวัน
- 2. เพื่อฝึกฝนให้เกิดความสามารถในการวัดและบันทึกข้อมูล
- 2.1 ฝึกให้นักศึกษารู้จักการสังเกตและนำเสนอข้อมูลแบบทางวิทยาศาสตร์
- 3. เพื่อฝึกฝนในการวิเคราะห์ผลและการแก้ปัญหาทางฟิสิกส์
 - 3.1 ให้นักศึกษารู้จักแก้ปัญหาทางวิทยาศาสตร์
- 4. เพื่อเรียนรู้ประสบการณ์ในการทำงานในห้องปฏิบัติการ

ข. ระเบียบของห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ทั่วไป

- 1. นักศึกษาต้องแต่งกายในชุดนักศึกษาเท่านั้น
- 2. ห้ามนำอาหารและเครื่องคื่ม ขนมขบเคี้ยว เข้ามารับประทานในห้องปฏิบัติการฟิสิกส์
- 3. ห้ามนำเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ออกนอกห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ ก่อนได้รับอนุญาต
- 4. ทำความสะอาด วัสดุ อุปกรณ์ เมื่อเสร็จสิ้นการปฏิบัติงาน
- 5. จัดเก็บเครื่องมือ วัสดุ อุปกรณ์ ที่นำออกมาใช้เข้าที่เดิมให้เรียบร้อย
- 6. ห้ามนำบุคคลอื่นที่ไม่ได้รับอนุญาตเข้ามาใช้เครื่องมือของห้องปฏิบัติการฟิสิกส์
- 7. หลังจากเรียนเสร็จให้นักศึกษาออกจากห้องทันที
- 8. นักศึกษาทุกคนต้องมีเครื่องคิดเลขเป็นของตัวเอง
- 9. หากวัสคุอุปกรณ์เกิดการชำรุดเสียหายด้วยความไม่ระวังของตัวนักศึกษาเอง นักศึกษาต้อง รับผิดชอบต่อความเสียหายนั้นๆ

ค. การเตรียมตัวก่อนเข้าห้องปฏิบัติการ

ภาควิชาฟิสิกส์ประยุกต์จะประกาศให้นักศึกษาทราบล่วงหน้าถึง วัน เวลา และการ ทดลองที่นักศึกษาจะต้องทำ ดังนั้นนักศึกษาควรจะศึกษาและทำความเข้าใจการทดลองที่จะทำล่วงหน้า ก่อน เข้าห้องปฏิบัติการเพื่อความสะดวกในการทดลอง ความรวดเร็ว และความเข้าใจในการทดลองนั้น ๆ มาก่อน ตลอดจนทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ง. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองจะมีระบุไว้ในคู่มือการปฏิบัติการในการทดลองนั้น ๆ และ ได้จัดวางไว้ให้บนโต๊ะซึ่งมีชื่อการทดลองบอกไว้ นักศึกษาจะต้องตรวจสอบเครื่องมือก่อนการปฏิบัติการ ทดลอง ถ้ามีการชำรุดหรือขาดหายไปให้แจ้งต่อผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการก่อนการทดลอง มิฉะนั้นแล้วจะถือ ว่านักศึกษาเป็นผู้กระทำให้เครื่องมือชำรุดหรือหายไป ซึ่งนักศึกษาจำเป็นต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายนั้น

ถ้าหากเครื่องมือมีการชำรุคเสียหายในระหว่างปฏิบัติการทคลอง ให้นักศึกษารายงานต่อผู้ควบคุม ห้องปฏิบัติการ เพื่อจะได้แก้ไขหรือสับเปลี่ยนให้ นักศึกษาจะต้องทำการทคลองด้วยความระมัดระวัง ถ้าไม่ เข้าใจการใช้เครื่องมือใด ๆ ให้ถามอาจารย์ หรือผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการเสียก่อนที่จะมีการใช้เครื่องมือนั้น ๆ เพราะนักศึกษาต้องรับผิดชอบต่อการกระทำอันจะเกิดความเสียหายต่อเครื่องมือใด ๆ ที่นักศึกษาใช้ และ อาจจะต้องเสียค่าซ่อมแซมหรือซื้อเครื่องมือปฏิบัติการทดแทนของนักศึกษาทำความเสียหายด้วย

จ. การรายงานผลการทดลอง

สิ่งที่นักศึกษาควรจะทำดังนี้

- 1. ให้นักศึกษาบันทึกผลการทดลอง พร้อมผลจากการคำนวณลงในช่องว่าง และในช่อง ตารางที่กำหนดไว้ในกระดาษบันทึกผลการทดลอง เมื่อนักศึกษาทำการบันทึกข้อมูลและผลการทดลอง เรียบร้อยแล้ว ให้นำมาให้ผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการเซ็นใบประหน้า สำหรับกระดาษบันทึกข้อมูลที่ไม่มีการ เซ็นใบประหน้า การทดลองนั้น จะไม่มีการตรวจ
- 2. ให้นักศึกษาระมัคระวังในการอ่านค่าต่าง ๆ จากเครื่องมือที่กำลังทำการวัด ควรอ่าน เครื่องมือให้ละเอียดมากเท่าที่จะอำนวยให้
- 3. ให้นักศึกษาสรุปผลที่ได้รับจากการทดลอง แสดงค่าผิดพลาด คำนวณหาเปอร์เซ็นต์ ความคลาดเคลื่อนหรือเปอร์เซ็นต์ความแตกต่างแล้วแต่กรณี ให้นักศึกษาวิจารณ์ผลกการทดลองว่าสนับสนุน ทฤษฎีเพียงใด ควรจะมีการทดลองอะไรเพิ่มเติมเพื่อเป็นการยืนยันค่าผิดพลาดเกิดจากที่ใด ควรมีวิธีใดบ้างที่ ป้องกันมิให้เกิดการผิดพลาดนั้น ๆ

4. ให้นักศึกษาส่งรายงานในวันที่ทคลองของสัปดาห์ถัดไปและจะต้องส่งรายงานภายใน 15 นาทีแรกของการเรียน ถ้าส่งหลังจาก 15 นาทีแรกของการเรียน ถือว่าส่งสายจะถูกหักคะแนน 5 คะแนนของคะแนนการทคลอง กรณีส่งหลังจาก 30 นาทีแรกของการเรียน จะถือว่าขาคการเรียนการสอนใน สัปดาห์บั้น

ฉ. การเข้าชั้นเรียนและการส่งรายงาน

นักศึกษาต้องเซ็นชื่อเข้าห้องเรียนทุกครั้งที่นักศึกษาเข้าเรียน กรณีไม่ได้เซ็นชื่อให้ถือว่า ขาดการ เรียนในวันดังกล่าว

- นักศึกษาต้องเซ็นชื่อพร้อมส่งรายงานภายใน 15 นาทีแรกของการเรียนการสอน
- กรณีที่นักศึกษาเซ็นชื่อพร้อมส่งรายงานหลัง 15 นาทีแรกของการเรียนการสอน จะถือว่านักศึกษา มาเรียน **สาย** จะถูกหักคะแนน 5 คะแนนของคะแนนการทดลอง
- กรณีที่นักศึกษาส่งรายงานหลัง 30 นาทีแรกของการเรียนการสอน จะถือว่านักศึกษา **ขาดเรียน** นักศึกษาสามารถส่งรายงานของสัปดาห์ก่อนหน้าได้ แต่จะไม่มีสิทธิ์ในการเซ็นชื่อเข้าห้องเรียน

ช. สิ่งที่จะต้องทำหลังจากการปฏิบัติการ

เมื่อการทดลองสิ้นสุดลง ให้นักศึกษาทำความสะอาดโต๊ะที่ทำการทดลองให้เรียบร้อย จัดเครื่องมือให้เป็นระเบียบเหมือนกับก่อนที่นักศึกษาจะเริ่มทำการทดลอง ในกรณีที่เป็นการทดลองเกี่ยวกับ ไฟฟ้าให้นักศึกษาถอดปลั๊ก ปิดสวิทช์ไฟ พร้อมกับม้วนสายไฟเก็บให้เป็นที่เรียบร้อย รายงานความบกพร่อง ของเครื่องมือ ถ้ามี ให้แจ้งผู้ควบคุมห้องปฏิบัติการทราบ

ซ. การขาดเรียนรายวิชาปฏิบัติการ

- 1. กรณีลาป่วย ต้องมีใบรับรองแพทย์เป็นหลักฐานในการลาเท่านั้น และให้นำหลักฐานมาแจ้งกับ เจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์ ชั้น 2 ห้อง E-203 ภายในสัปดาห์ถัดไปจากสัปดาห์ที่นักศึกษา ขาดการเรียน (กรณีที่นักศึกษาขาดเกิน 1 สัปดาห์ให้นักศึกษาติดต่อซ่อมภายในสัปดาห์ที่ นักศึกษาที่นักศึกษาเข้าเรียนรายวิชาปฏิบัติการ) พร้อมกรอกแบบฟอร์มการขอซ่อมรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ทั่วไป
- 2. กรณีลากิจ ต้องติดต่อเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการก่อนเวลา 1-2 วัน(การลาแต่ละครั้งขึ้นอยู่กับการ พิจารณาของเจ้าหน้าที่ห้องปฏิบัติการ) พร้อมกรอกแบบฟอร์มการขอซ่อมรายวิชาปฏิบัติการ ฟิสิกส์ทั่วไป

- 3. กรณีขาดเรียนไม่สามารถทำการซ่อมแลบได้ นักศึกษาสามารถส่งรายงานครั้งก่อนหน้าที่มาทำ แลบได้
- 4. นักศึกษาต้องมาทำเรื่องซ่อมแลบภายในสัปดาห์ล่าสุดที่มาทำแลบทันที ที่ขาดแลบไป
- 5. หากอาจารย์ให้นักศึกษาทำแลบที่ขาด โดยที่นักศึกษาไม่ได้เข้ามาทำเรื่องนัดวันซ่อม เจ้าหน้าที่ จะถือว่าไม่มีการซ่อมแลบ

ม. การคิดคะแนนและการตัดเกรด

- 1. คะแนนรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์แบ่งออกเป็น 2 ส่วนคือ
 - คะแนนรายงาน 60%
 - คะแนนสอบปลายภาค 40%

เพราะฉะนั้น คะแนนเก็บ 60 % + ปลายภาค 40 % = 100 %

- *เกณฑ์ตัดเกรดในรายวิชาปฏิบัติการฟิสิกส์ ทำการตัดเกรด F ที่คะแนนต่ำกว่า 45%
- *อนุญาตให้ใช้เครื่องคิดเลบเข้าห้องสอบได้
- 2. การทำผิดข้อห้ามไม่ว่ากรณีใด ๆ หักคะแนนความผิดอย่างละ 5 คะแนน
- 3. กรณีที่นักศึกษาเวลาเรียนไม่ครบ 80 % จะถือว่านักศึกษาจะหมดสิทธิ์สอบในรายวิชาปฏิบัติการ ฟิสิกส์ทั่วไป

การเขียนกราฟและวิเคราะห์ข้อมูลจากกราฟ

ก. การเลือกและการกำหนดแกน

- ตัวแปรอิสระจะพล๊อตบนแกนนอน ในขณะที่ตัวแปรตามจะพล๊อตบนแกนตั้ง โดยทั่วไป การทดลองค่าตัวแปรอิสระจะถูกกำหนดให้ ส่วนค่าตัวแปรตามจะวัดหรือคำนวณได้จากการทดลอง
- กราฟไม่ควรอยู่ด้านใคด้านหนึ่งของกระคาษกราฟ ควรจะอยู่กึ่งกลางกระคาษ พยายาม สร้างกราฟให้เต็มหน้ากระคาษ โดยเว้นจากขอบกระคาษไว้ประมาณด้านละ 1 นิ้ว
- การให้สเกลควรกำหนดไว้ทางด้านซ้ายและด้านล่างของกราฟ โดยอ่านได้จากด้านล่วง และด้านซ้ายของกระดาษ เลือกสเกลเป็น 1, 2, 5 หรือ 10 (บางครั้งอาจจะเป็น 4 ก็ได้) ไม่ควรใช้ 3, 7, 9 เลือกสเกลให้ครอบคลุมข้อมูลที่จะพล๊อต ซึ่งบางครั้งสเกลก็ไม่จำเป็นต้องเริ่มที่จุด (0,0) แต่ในกรณีที่ต้อง หาค่า จุดตัดแกน y หรือจุดตัดแกน x ค่าจุดตัดแกน x ค่าจุด (0,0) จำเป็นต้องอยู่ในสเกล
- ให้เขียนชื่อแกนพร้อมหน่วยลงตามแกนพร้อมตัวเลขกำกับไว้เป็นช่อง ๆ ไม่จำเป็นต้อง ทุกช่อง อาจจะเป็น 2 หรือ 5 ช่องก็ได้ เขียนชื่อกราฟบอกถึงว่าเป็นการพล๊อตค่าอะไรกับค่าอะไรไว้ด้านบน ของกราฟด้วย

ข. การกำหนดจุดข้อมูล

ในการกำหนดจุดบนกราฟ ควรเป็นวงกลมล้อมรอบจุดข้อมูล หรืออาจจะใช้กำหนดแบบ $0\,,\,\Delta\,,\,+\,,\mathrm{x}\,$ ฯลฯ

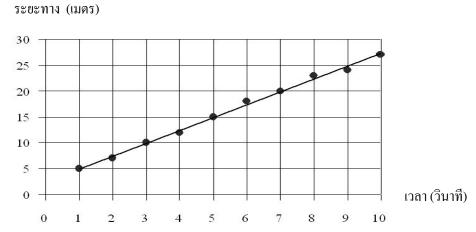
เมื่อมีการพล๊อตกราฟมากกว่าหนึ่งเส้นบนแกนเคียวกัน ควรจะใช้สัญลักษณ์ที่แตกต่างกันแต่ละ ครั้ง โดยให้ Δ เป็นการพล๊อตครั้งแรก , o เป็นการพล๊อตครั้งที่สอง , + เป็นการพล๊อตครั้งที่สาม ฯลฯ การ ต่อเส้นหรือลากเส้นควรจะแตกต่างกันด้วย เช่น การใช้เส้นทึก , เส้นประ ,หรือเส้นที่มีสีแตกต่างกัน

ค. การวิเคราะห์ข้อมูลกราฟ

ข้อมูลที่ได้จากการทดลองทางฟิสิกส์ส่วนใหญ่จะมีลักษณะเป็นตาราง ซึ่งเมื่อเป็นไปได้ นักวิทยาศาสตร์จะพยายามแสดงผลให้ผู้อื่นรู้ในทางคณิตศาสตร์นั้น จำเป็นต้องพล๊อตกราฟของข้อมูล แล้ว หาความสัมพันธ์ระว่างตัวแปรสองตัวแปร การหาความสัมพันธ์ทางกราฟอย่างง่าย ๆ อาจจะแบ่งได้ ดังต่อไปนี้ 1. ความสัมพันธ์เชิงเส้นหรือความสัมพันธ์กำลังหนึ่ง (Linear or first power relationships)
ความสัมพันธ์เชิงเส้นหรือความสัมพันธ์กำลังหนึ่ง หมายถึง เมื่อตัวแปรอิสระ (พล๊อตบนแกนนอน) เปลี่ยนค่าไปหนึ่งหน่วย แล้วตัวแปรตาม (พล๊อตบนแกนตั้ง) เปลี่ยนค่าไป "m" หน่วย (เมื่อ m เป็นตัวเลขใด ๆ)
ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างค่าตัวแปร xและ y สามารถเขียนในทางคณิตศาสตร์ได้ว่า

$$y = mx + y_0 \tag{1}$$

ตัวอย่างของความสัมพันธ์ดังกล่าว เช่น ความสัมพันธ์ระหว่างเวลา และระยะทางของวัตถุที่เคลื่อนที่ ด้วยความเร็วคงที่ เพื่อให้เวลาเป็นตัวแปรอิสระ และระยะทางเป็นตัวแปรตามเราจะได้กราฟ ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 กราฟแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางและเวลาของวัตถุที่กำลังเคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่

จากลักษณะเส้นกราฟที่แสดงการเคลื่อนที่ของวัตถุที่เคลื่อนที่ด้วยความเร็วคงที่ค่าหนึ่ง ถ้าความเร็วคงที่นี้มีค่ามากกว่าเดิมความชันของเส้นกราฟจะสูงขึ้น ในขณะที่ค่าความเร็วคงที่มีค่าน้อยลง ค่า ความชันนี้จะลดลงด้วยซึ่งจะเห็นได้ว่าความชันนี้มีความสัมพันธ์กับค่าความเร็วคงที่ด้วยและค่าความชันที่ว่า นี้มีค่าเท่ากับ "m" ในสมการ (1)

ในกรณีของรูปที่ 1 เราอาจจะหาค่าความเร็วได้จากจุดสองจุดบนกราฟ คือ จุด (S_1,t_1) และ (S_2,t_2) เมื่อ S และ t เป็นระยะทางและเวลาตามลำคับ จากสมการแสดงความสัมพันธ์ระหว่างระยะทาง และเวลา

$$S_1 = vt_1 + S_0 (2)$$

$$s_2 = vt_2 + s_0$$
 (3)

เมื่อ S₀ เป็นระยะทางเริ่มต้น

เมื่อนำสมการ (2) ลบออกจากสมการ (3) เราจะได้

$$S_2 - S_1 = v(t_2 - t_1)$$
 หรือ
$$v = (S_2 - S_1)/t_2 - t_1$$
 (4)
$$v = \text{ความเร็วคงที่}$$

ถ้าดูจากรูปที่ 1 เราจะได้ว่า $\mathbf{m}=(\mathbf{y}_2-\mathbf{y}_1)/(\mathbf{x}_2-\mathbf{x}_1)=\mathbf{v}$ นั่นเอง ค่า \mathbf{S}_0 หรือ \mathbf{y}_0 ก็คือ จุดตัดแกน \mathbf{y} ซึ่งได้จากการแทนค่า $\mathbf{x}=0$ บางครั้งก็มีความหมายทางฟิสิกส์ เหมือนกัน

2. ความสัมพันธ์กำลังอย่างง่าย (Simple Power Relationships) ความสัมพันธ์กำลังอย่างง่าย หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ กับตัวแปรตาม เมื่อทั้งตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นเลขยกกำลังเพียง เทอมเดียว เช่น เมื่อเทอม \mathbf{x}^4 อยู่ จะไม่มีเทอม $\mathbf{x}^2, \mathbf{x}^3$ หรือ \mathbf{x} ยกกำลังอื่น ๆ อยู่ด้วยในสมการ ดังนั้นจึง เขียนสมการแสดงความสัมพันธ์ทางคณิตศาสตร์ได้อย่างทั่วไปว่า

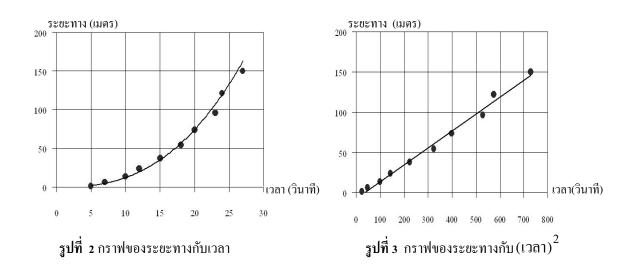
$$y^n = ax^m$$
 หรือ $y = bx^{m/n}$ (5)

ดังนั้นเมื่อเราพถ๊อต y กับ x^{m/n} เมื่อ m/n เป็นค่าใดค่าหนึ่ง ถักษณะกราฟที่จะได้เป็นกราฟเส้นตรง ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ระหว่างระยะทางกับเวลาของวัตถุที่เริ่มเคลื่อนที่ด้วยความเร่งคงที่ โดยจุดเริ่มต้น ของการเคลื่อนที่อยู่ที่จุดศูนย์

สมการของการเคลื่อนที่คือ

$$S = at^2/2 (6)$$

การพล๊อตกราฟระหว่างระยะทาง (S) กับเวลา (t) จะได้รูปตามรูปที่ 2 และระยะทาง (S) กับเวลายกกำลัง สอง (\mathbf{t}^2) จะได้เส้นตรงตามรูปที่ 3

ในกรณีที่เลขยกกำลัง m/n เป็นค่าที่ไม่ทราบค่า (unknown) วิธีการพล๊อตต้องพล๊อตลงบนกระคาษ log - log สเกล โดยสมการที่ (5) จะเปลี่ยนเป็น

$$\log y = (m/n)\log x + \log b \tag{7}$$

ซึ่งหาได้มาจากการหาค่า log ทั้งสองด้านนั่นเอง การพล๊อตค่าของ log y และ log x จะได้กราฟเส้นตรง โดยมีความชัน (Slope) มีค่าเท่ากับ (m/n) และค่า จุดตัดบนแกน log y เท่ากับ log b ซึ่งทั้งสองค่าหา ได้จากการวิเคราะห์กราฟเชิงเส้นนั่นเอง

3. ความสัมพันธ์แบบเอ็กซ์ โปเนนเชียลหรือแบบล็อกการิทึม(Exponential or Logarithmic Relationships) ตัวอย่างของความสัมพันธ์แบบเอ็กซ์ โปเนนเชียล หรือแบบล็อกการิทึม คือการลดค่า ศักดาไฟฟ้าของตัวเก็บประจุ เมื่อต่ออนุกรมกับความต่างศักย์ โดยมีความสัมพันธ์

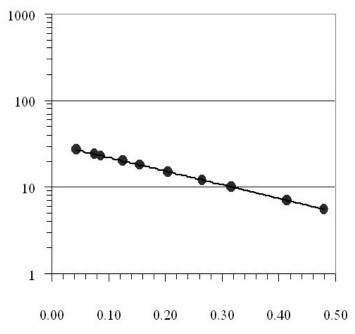
$$v(t) = v_0 e^{-t/RC}$$
 (8)

เมื่อ take log ทั้งสองข้าง

$$\therefore \log v(t) = -\frac{t}{RC} \log e + \log v_0$$
 (9)

เมื่อพล๊อต log v ลงบนสเกล log บนแกนตั้ง และ t ลงบนแกนนอน โดยใช้กระดาษ Semi-log (แกนตั้ง เป็นสเกลล๊อกและแกนนอนเป็นสเกลธรรมดา) กราฟที่พล๊อตได้จะเป็นกราฟเส้นตรง โดยมีความชั้น

Slope =
$$-\frac{\log(\mathrm{e})}{\mathrm{RC}}$$
 และจุดตัดบนแกน y = $\log\mathrm{v}_0$ ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 กราฟแสดงความสัมพันธ์ของศักดาไฟฟ้ากับเวลาของตัวเก็บประจุเมื่อต่อกับความด้านทานแบบอนุกรม

ความคลาดเคลื่อน

ก. ที่มาของความคลาดเคลื่อน

ในการทดลองใด ๆ ย่อมมีความคลาดเคลื่อนเกิดขึ้น ผู้ทำการทดลองจำเป็นต้องรู้ที่มา และ สามารถจะคาดเดาได้ว่า เกิดความผิดพลาดไปมากน้อยเท่าไร ตัวอย่างเช่น ในการชั่งน้ำหนักถ้าตาชั่งมีความ แม่นยำถึง 0.1 กรัม ในการทดลองถ้าเราใช้มวล 5 กรัม ดังนั้น ความผิดพลาดของผลลัพธ์อาจคิดได้เป็น 0.1/5 = 0.02 หรือ 2% ไม้เมตร ความแม่นยำมีค่า 1 มม. ถ้าเราวัดวัตถุได้ระยะ 10 ซม. ดังนั้น ความคลาดเคลื่อนของผลลัพธ์จะมีค่า 0.1/10 = 0.01 หรือ 1% เป็นต้น ความคลาดเคลื่อนจากสายตา ของมนุษย์ จากการอ่าน ตลอดจนความถูกต้องของเครื่องมือ อุณหภูมิ ความชื้นของห้องปฏิบัติการเหล่านี้ เป็นแหล่งที่มาความผิดพลาดของผลลัพธ์ในการทดลอง

ข. เปอร์เซ็นต์ความคลาดเคลื่อน (Percentage error)

ความคลาดเคลื่อนของการทดลองอาจเปรียบเทียบกับค่าที่ยอมรับกันหรือค่าที่แสดงไว้ใน ตารางโดยทั่วไป ซึ่งหาได้จาก

ค. เปอร์เซนต์ความแตกต่าง (Percentage defference)

เปอร์เซนต์ความแตกต่าง =
$$\frac{2|\mathbf{x}_1 - \mathbf{x}_2|}{\mathbf{x}_1 + \mathbf{x}_2} \times 100\%$$

ตัวเลขนัยสำคัญ (Significant fiqure)

ในการรายงานผลการทดลอง ตัวเลขทุกตัวควรจะมีความหมายในการทดลอง ไม่ใช่ตัวเลขทุกตัว ที่ได้จากกรอ่านจากเครื่องคิดเลข เช่น การวัดค่า

$$L_1 = 5.64$$
 ซม.

หมายความว่าค่าที่วัดได้หรือคำนวณได้ไม่ใช่ 5.63 ซม. หรือ 5.65 ซม. แต่อยู่ใกล้กับ 5.64 หรืออยู่ ระหว่าง 5.635 ถึง 5.6405 ซม. ซึ่งสังเกตได้ว่าความแม่นยำสูงกว่า \mathbf{L}_1 มาก

หลักในการคำนวณเลขนัยสำคัญ

1. ถ้าเป็นบวก

มีหลักดังนี้

- ให้ดูเทอมที่มีจำนวนทศนิยมน้อยสุดเป็นหลัก ในที่นี้คือ 1 ตำแหน่ง (0.9)
- เทอมอื่น ๆ ให้ปัดทุสนิยมให้มีจำนวนทุสนิยมมากกว่าเทอมน้อยสุดอยู่ 1 ตำแหน่ง (ในที่นี้ทุกเทอมต้อง ปัดให้เหลือจำนวนทุสนิยม 2 ตำแหน่ง)
- แล้วทำการบวกทดลองทุกเทอม ได้ผลลัพธ์เท่าไรค่อยปัดให้เหลือจำนวนทศนิยมเท่ากับจำนวนทศนิยม น้อยที่สุด (ในที่นี้ผลลัพธ์มีทศนิยม 2 ตำแหน่งต้องปัดให้เหลือทศนิยมเพียง 1 ตำแหน่ง)

2. ถ้าเป็นการถบ

<u>มีหลักดังนี้</u>

- ให้ดูเทอมที่มีจำนวนทศนิยมน้อยสุดเป็นหลัก ในที่นี้คือ 3 ตำแหน่ง (0.031)
- เทอมอื่น ๆ ให้ปัดทุสนิยมให้เหลือเท่าจำนวนทุสนิยมน้อยสุด (ในที่นี้ทุกเทอมต้องปัดให้เหลือ จำนวนทุสนิยม 2 ตำแหน่ง)
- ทำการลบทุกเทอม ได้ผลลัพธ์เท่าไร ก็จะมีจำนวนทศนิยมเท่าจำนวนทศนิยมน้อยที่สุดพอดี

3. ถ้าเป็นการคูณหรือหาร

ตัวอย่างเช่น

$$\frac{(1.2)(6.335)(0.0072)}{3.14159} \Rightarrow \frac{(1.2)(6.34)(0.0072)}{3.14} \Rightarrow 0.0174 \Rightarrow 0.017$$

<u>มีหลักดังนี้</u>

- ให้ดูเทอมที่มีเลขนัยสำคัญน้อยที่สุดเป็นหลัก ในที่นี้คือเทอม 1.2 หรือ 0.0072 ซึ่งมีเลขนัยสำคัญ 2 ตัว
 - เทอมอื่น ๆ ให้ปัดให้เหลือเลขนัยสำคัญมากกว่าอยู่ 1 ตัว (คือให้มีเลขนัยสำคัญ 3 ตัว) (ในที่นี้ ทุกเทอมต้องปัดให้เหลือจำนวนทศนิยม 2 ตำแหน่ง)
 - แล้วทำการคูณหรือหารได้ผลลัพธ์เท่าไร ให้ปัดให้เหลือเลขนัยสำคัญเท่ากับเลขนัยสำคัญน้อยที่สุด ในที่นี้คือเลขนัยสำคัญ 2 ตัว

หมายเหตุ

- ในกรณีปัดทศนิยม เลขตัวสุดท้ายจะคงไว้เหมือนเดิมถ้าเลขตัดถัดไปมีค่าน้อยกว่า แต่ตัวสุดท้ายจะมีค่าเพิ่มขึ้นอีก 1 ถ้าเลขตัวถัดไปมีค่ามากกว่า 5 เช่น ถ้าต้องการทศนิยม 2 ตำแหน่ง: 2.639 → 2.64
 0.7345 → 0.73
- ในกรณีที่เลขตัวถัดไปมีค่าเท่ากับ 5 พอดี เลขตัวสุดท้าย จะมีค่าเพิ่มขึ้นอีก 1 เมื่อ เลขตัวสุดท้ายเป็นคี่ แต่จะมีค่าเท่าเดิม เมื่อเลขตัวสุดท้ายเป็นเลขคู่ เช่น ถ้าต้องการทศนิยม 2 ตำแหน่ง : 2.635 → 2.64

2.645 \rightarrow 2.64